

[Finansministeren.]

myndighederne om den andens skatteansættelse og til at klage over den.

Skal jeg i få ord sammenfatte, hvad der opnås ved at gennemføre den foreslåede særskilte beskatning af hustruindtægter, må det for det første blive, at gifte kvinder med selverhverv vil få ret og pligt til at indgive egen selvangivelse og vil få deres egen skattebillet. Dernæst vil ordningen betyde, at den gifte kvinde fremtidig kan søge beskæftigelse uden for hjemmet uden risiko for at blive beskattet særlig hårdt, fordi hendes mand i forvejen har en god indtægt. Jeg må dog tilføje, at det hidtil kun har været et mindretal af de gifte kvinder, som er blevet ramt af denne form for merbeskatning.

Over for fordelene ved en særskilt beskatning står imidlertid en række åbenbare ulemper, som jeg allerede har omtalt. Det drejer sig bl. a. om en stærk forøgelse af antallet af selvangivelser og skattebilletter. Der er ingen tvivl om, at en arbejdsopgave af dette omfang vil stille meget store krav til vore i forvejen hårdt belastede skattemyndigheder, og for skatteyderne bliver der heller ikke tale om nogen forenkling. Dette understreger som tidligere nævnt, at en overgang til særskilt beskatning af selvstændige hustruindtægter bedst kan ske i forbindelse med indførelse af en kildekatordning.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslagene som grundlag for folketingets behandling af spørgsmålet om ægtefællers beskatning.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen. (Om særskilt beskatning af gifte kvinder).*

Forslaget tilsigter i første række at gennemføre en særskilt kommunal beskatning af visse hustruindtægter svarende til den ordning, som finansministeren i de samtidig hermed fremsatte lovforslag har foreslået gennemført for statsskattens vedkommende, og jeg skal — idet jeg om de nærmere enkeltheder henviser til selve lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger — i det følgende ganske kort nævne nogle af forslagens hovedpunkter.

De hustruindtægter, der foreslås særskilt beskattet til kommunen, er de samme indtægter, der efter forslaget til ligningslovens § 23 skal være genstand for særskilt beskatning til staten.

Da gifte kvinder, der samlever med manden, ikke hidtil selvstændigt har svaret skat, har der i forslaget måttet fastsættes nærmere regler for, til hvilken kommune den gifte kvinde skal svare den kommuneskat, der pålignes hende i henhold til en særskilt ansættelse. Man har her fundet det naturligt og mest praktisk som alt overvejende hovedregel at fastsætte, at hustruens kommuneskat skal svares til den kommune, der er berettiget til mandens kommuneskat, således at ægtefællerne skal ansættes til kommuneskat til samme kommune. I tilfælde, hvor der etableres skattedeling mellem flere kommuner af mandens skat, foreslås hustruens skat fordelt på samme måde.

Efter de gældende regler gives der kommunens skatteydere et personfradrag, inden kommuneskatten beregnes. Endvidere gives der, når skatteyderens hustru har skattepligtig indkomst ved selvstændig virksomhed eller ved arbejde for fremmede, et hustrufradrag efter de ved statsskattens beregning gældende regler, altså et fradrag på halvdelen af nævnte indkomst, dog højst 2.000 kr. Personfradraget udgør efter kommuneskatteloven 4.500 kr. for forsørgere og 2.500 kr. for andre skatteydere, dog at visse mindre kommuner har adgang til at benytte lavere personfradrag og faktisk også i vidt omfang har benyttet denne adgang. I tilfælde, hvor hustruen skal særskilt ansættes, foreslås det, at der ved kommuneskattens beregning gives hver af ægtefællerne et personfradrag på halvdelen af personfradraget for forsørgere, altså normalt et fradrag på 2.250 kr. til hver, hvorhos der yderligere gives hustruen et fradrag ganske svarende til det hidtidige hustrufradrag. Ved mindre indtægter vil det en ægtefælle herefter tilkommende fradrag kunne overstige den ansatte skattepligtige indkomst, og det overskydende fradragsbeløb skal — på samme måde, som det er tanken for statsskattens vedkommende — i så fald efter forslaget overføres til fradrag i den anden ægtefælles indkomst. Ægteparrets samlede bundfradrag vil således